

Lotta Olsson tipsar

Läs fler boktips på
dn.se/kultur

Relationsromaner.

Lotta Olsson:
De oväntade
vinklarna ger
nya perspektiv

Det finns oändligt många berättarvinklar i litteraturen, och delvis därför är det så lätt att älska att läsa: öppna en bok, och du får se världen från ett helt annat håll än ditt eget.

Ändå finns det också gott om vedertagna begrepp och schabloner som gör palliativläkaren Peter Strangs roman "I skuggan av sommaren" ovanlig. Han har ett i grunden medicinskt perspektiv, vilket gör berättelsen betydligt mer trovärdig. Det finns inget otroligt i den, inget "jamen så här skulle det ha kunnat vara, även om det är väldigt osannolikt" – vilket kanske skulle ha lagt till en konstnärlig dimension, men avståndet till verkligheten hade ökat.

På samma sätt är Anita Santessons vildsint magiska realism i "När djävulen kom till Bagarmossen" något annat än en vanlig roman. Inte för att den innehåller magi, änglar och djävulen själv på besök bland folk, utan, överraskande nog, genom sin realism. Visserligen bor jag inte i Bagarmossen, men i en liknande söderförort till Stockholm, och jag läser med stor igenkänning om tunnelbanevardagen, bekymren för ungdomarna och våra rader med likadana hyreshus som ligger i en liten anhopning klossar med skog runtom. Den sortens miljöer är inte så vanliga i litteraturen.

Å andra sidan kan man ju också känna igen sig i det man aldrig har varit med om, som i Hollie Overtons "Baby Doll", en roman om en ung kvinna som har varit fånge hos en man under åtta år. Trots det spektakulära i den sortens kidnappningar väcker själva instängdheten och flykten en igenkänning hos de flesta. Jag menar inte att förminska det fasansfulla i ett sådant brott; tvärtom tror jag att vi inser vidden av brottet just för att vi vet hur svårt det kan vara att ta sig loss även när dörren inte är låst.

En skicklig författare kan göra just det: dramatisera våra känslor så att vi plötsligt, förvånat, läser om oss själva.

På samma sätt är Anita Santessons vildsint magiska realism i "När djävulen kom till Bagarmossen" något annat än en vanlig roman. Inte för att den innehåller magi, änglar och djävulen själv på besök bland folk, utan, överraskande nog, genom sin realism. Visserligen bor jag inte i Bagarmossen, men i en liknande söderförort till Stockholm, och jag läser med stor igenkänning om tunnelbanevardagen, bekymren för ungdomarna och våra rader med likadana hyreshus som ligger i en liten anhopning klossar med skog runtom. Den sortens miljöer är inte så vanliga i litteraturen.

Anita Santesson
"När djävulen kom till
Bagarmossen"

Bucket List Books

● En medelålders lärare, ensamstående med två döttrar, råkar möta en ängel i form av den nya städerskan som börjar på Stockholms Akrobatiska Kunskapsgymnasium. Tyvärr möter läraren också djävulen, som blir hennes nya granne på loftgången i Stockholmsförorten Bagarmossen. Det är en synnerligen stormig historia med sanslösa förvecklingar, men bäst är alla detaljerade iakttagelser av hur vuxna och tonåringar beter sig i dagens Stockholm.

A
Ó
"I
Ö
W
●
n
p
sl
it
n
d
v
te
si
e
f
n